

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W KATOWICACH

40-024 Katowice, ul. Powstańców 41a
Tel./Fax (0-32) 256-46-96, Tel/Fax (0-32) 255-26-47, Tel. /Fax (0-32) 255-44-04
E-mail: katowice@uokik.gov.pl

Katowice, dn.29.12.2000r.

RKT-535-s-01/00/MK

DECYZJA nr RKT-39/2000

I. Na podstawie art. 479²⁹ § 2 k.p.c. po rozpatrzeniu odwołania Telekomunikacji Polskiej SA w Warszawie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 lipca 2000r, nr RKT-26/2000, wydanej w sprawie postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Gminy Bobrowniki przeciwko Telekomunikacji Polskiej SA w Warszawie, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uchyla się** w całości zaskarżoną decyzję.

II. Na podstawie art.105 § 1 k.p.a w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **umarza się** wszczęte na wniosek Gminy Bobrowniki postępowanie administracyjne w sprawie stosowania przez Telekomunikację Polską S.A. w Warszawie praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej poprzez:

- stosowanie na podstawie wewnętrznych uregulowań w ramach spółki TP S.A. refundacji finansowych wyłącznie wobec kontrahentów nie będących gminami,
- narzucaniu uciążliwych warunków umów pomiędzy Telekomunikacją Polską S.A. a Gminą Bobrowniki poprzez arbitralne ustalenie, iż wybudowana sieć telekomunikacyjna na obszarze Gminy przy współudziale środków finansowych pochodzących z budżetu gminy stanowić będzie w całości własność TP S.A. przez co TP S.A. uzyskała z tego tytułu i uzyskiwać będzie nieuzasadnione korzyści finansowe, co może być praktyką monopolistyczną określoną w art.5 ust.1 pkt 3 i 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. nr 52, poz.547 ze zmian. Dz.U. z 2000r. nr 31, poz. 381).

Uzasadnienie

W dniu 27 stycznia 2000r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach wpłynął wniosek Zarządu Gminy Bobrowniki (zwana dalej Gminą) dotyczący wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie stosowania przez Telekomunikację Polską S.A. (zwana dalej TP S.A.) praktyk monopolistycznych w przedmiocie budowy sieci i urządzeń telekomunikacyjnych dla Gminy Bobrowniki oraz dopuszczenia się przez TP S.A. narzucania wnioskodawcy uciążliwych warunków umowy dzięki czemu TP S.A. uzyskała nieuzasadnione korzyści. W związku ze złożonym wnioskiem, w dniu 09.03.2000r. zostało przesłane do TP S.A. oraz Gminy Bobrowniki zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z wniosku Gminy Bobrowniki w sprawie nakazania zaniechania przez Telekomunikację Polską S.A. w Warszawie praktyk monopolistycznych polegających na:

-narzucaniu uciążliwych warunków umowy pomiędzy TP S.A., a Gminą Bobrowniki poprzez arbitralne ustalenie, iż sieć telekomunikacyjna na obszarze Gminy wybudowana przy współudziale środków pochodzących z budżetu Gminy, stanowić będzie własność TP S.A. co sprawia, iż TP S.A. uzyskała z tego tytułu nieuzasadnione korzyści finansowe,

-stosowanie na podstawie wewnętrznych uregulowań w ramach TP S.A. (uchwały zarządu) refundacji środków finansowych wyłącznie wobec kontrahentów nie będących gminami, co może stanowić naruszenie art.5 ust.1 pkt 3 i 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. nr 52, poz.547 ze zmian. Dz.U. z 2000r. nr 31, poz. 381-zwana dalej ustawą antymonopolową).

We wniosku o wszczęcie postępowania Gmina wniosła o wydanie decyzji dotyczącej stwierdzenia stosowania powyższych praktyk monopolistycznych i przyznania prawa do roszczeń finansowych, poprzez zobowiązanie pozwanego do podpisania porozumienia, w którym strony określą wysokość roszczenia w kwocie 933 956 zł. oraz określą termin oraz sposób rozliczenia należnej kwoty.

W uzasadnieniu wniosku Gmina określiła, iż na podstawie umowy nr 4/IR/96 z dnia 09.02.1996r. zawartej z Telekomunikacją Polską S.A. Zakładem Telekomunikacji w Bytomiu Zarząd Gminy wraz z TP S.A. wybudował w latach 1996-1997 sieć teletechniczną wraz z urządzeniami na terenie Gminy Bobrowniki. Następnie zgodnie z zapisami łączącej strony umowy (§ 9) wybudowana sieć i urządzenia zostały nieodpłatnie przekazane Telekomunikacji Polskiej S.A.- Zakładowi Telekomunikacji w Bytomiu.

Środki finansowe na budowę sieci telefonicznej zostały pozyskane przez Gminę z poniższych źródeł: Społecznego Komitetu Telefonizacji Gminy, Górnośląskiej Agencji Rozwoju i Promocji Katowice-Program Phare Struder, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Warszawa, środków finansowych TP S.A. oraz ze środków pochodzących z budżetu Gminy Bobrowniki. Spośród powyższych źródeł jedynie środki pochodzące ze Społecznego Komitetu Telefonizacji zostały zrekompensowane przez TP S.A. w ramach opłaty za uzyskanie przyłącza i impulsów

telefonicznych. Natomiast jak uważała Gmina we wniosku o wszczęcie postępowania, środki przeznaczone przez Gminę na realizację zadania inwestycyjnego a pochodzące z budżetu gminy, nie zostały przez TP S.A. Gminie zrefundowane, co jej zdaniem stanowi uciążliwy warunek umowy narzucony Gminie. Natomiast określenie w § 9 warunku, iż po wybudowaniu sieć miejscowa oraz linie światłowodowe zostaną przez Gminę przekazane na własność TP S.A. było wynikiem stosowania praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku usług telekomunikacyjnych TP S.A. Zdaniem Gminy obowiązujące przepisy nie przewidywały przekazywania majątku trwałego na własność innego podmiotu dowodami PT. Zobowiązanie Gminy w łączącej strony umowie do nieodpłatnego przekazania sieci i urządzeń telefonicznych wybudowanych na pieniądze publiczne TP S.A. stanowiło nieuzasadnione bogacenie się Telekomunikacji kosztem Gminy. Gmina zgodziła się na tak niekorzystne warunki umowy, gdyż nie miała alternatywy dla narzuconych przez pozwanego warunków inwestycyjnych. Gdyby nie czynnik istniejącej pozycji rynkowej na rynku usług telekomunikacyjnych, TP S.A. nie udałooby się wynegocjować podobnego postanowienia umownego. TP S.A. poprzez takie zachowanie zwiększyła stan swoich aktywów, uzyskała w ten sposób nieuzasadnione i bezpodstawne korzyści, a poprzez zwiększenie w ten sposób ruchu telefonicznego TP S.A. uzyskała dodatkowe źródło przychodów, co wyczerpało zdaniem Gminy przesłanki zawarte w art.5 ust.1 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym.

Po zakończeniu przez Gminę zadań inwestycyjnych do których wykonania była ona zobowiązana, Gmina przekazała wybudowane urządzenia na własność TP S.A. dowodami PT. W dniu 20.09.1999r. Gmina Bobrowniki przekazała do TP S.A. pismo informujące, iż warunkiem przeniesienia własności wybudowanych przez Gminę urządzeń jest zwrot poniesionych przez Gminę nakładów na wytworzenie przedmiotowego majątku. W odpowiedzi na to pismo TP S.A. poinformowała Gminę iż wybudowana na terenie Gminy Bobrowniki sieć teletechniczna została przekazana z dniem 17.01.1997r. dowodami PT nieodpłatnie na majątek TP S.A.

TP S.A. pomimo wezwań ze strony Gminy do podjęcia negocjacji w przedmiocie ustalenia warunków rozliczenia finansowego, nie ustosunkowała się w przedmiotowej sprawie, w tym stanie rzeczy wniosek jest słuszny i uzasadniony.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania pełnomocnik TP S.A. w piśmie z dnia 22 marca 2000r. stwierdził, iż umowa dot. realizacji zadania inwestycyjnego została zawarta 9 lutego 1996r. natomiast inwestycja została ukończona w 1997r. W czasie realizacji inwestycji jak i w ciągu kolejnych 3 lat Gmina nie zgłaszała zastrzeżeń co do treści warunków umowy, ani też co do sposobu czy okoliczności jej zawarcia. Zgodnie z treścią art.21 ust.1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. nr 52 poz.547 ze zmian. Dz.U. z 2000r. Nr 31 poz.381), Gmina mogła zdaniem TP S.A. zarzucić stosowanie praktyk monopolistycznych w ciągu roku kalendarzowego liczonego od końca roku, w którym domniemane praktyki miały miejsce, czyli do końca 1998r. Jednakże uczyniła to dopiero w 2000r. Zgodnie zatem z art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej, postępowanie nie powinno zostać wszczęte a Urząd powinien wydać decyzję o odmowie wszczęcia postępowania.

Ponadto TP S.A. wskazała, iż uchwała zarządu nr 45/94 z 1 marca 1994r. stanowiąca podstawę zawierania umów, została uchylona przez uchwałę zarządu nr 212/98 z 16 .11.1998r. W związku z tym ewentualne zarzuty stosowania przez TP SA

praktyk monopolistycznych na podstawie omawianej uchwały Gmina mogła zgłaszać jedynie do końca 1999r.

W związku z czym, jedynie w powodu ostrożności procesowej TP S.A. stwierdziła, iż działania TP S.A. w postaci zawarcia umowy z gminą nie miały cech wskazanych przez wnioskodawcę tzn. nie stanowiły warunków narzuconych Gminie, nie miały dla Gminy uciążliwego charakteru i nie przynosiły jej nieuzasadnionych korzyści, jak również nie stanowiły uprzywilejowania niektórych przedsiębiorców lub innych podmiotów.

W uzasadnieniu powyższego TP S.A. stwierdziła, iż warunki umowy z dnia 9 lutego 1996r. były wynikiem negocjacji pomiędzy Gminą a TP SA w związku z czym nie można powiedzieć, że zostały one narzucone Gminie. Ponadto TP S.A. wskazuje na korzyści jakie płyną dla Gminy z faktu wykonania telefonizacji, poprzez zwiększenie możliwości inwestowania w tej Gminie.

TP S.A. kwestionuje również i zarzut, iż zobowiązanie do przeniesienia prawa własności urządzeń, stanowiło praktykę monopolistyczną. Zarzut taki był zdaniem Telekomunikacji oczywistym nieporozumieniem, gdyż zgodnie z art.49 kodeksu cywilnego (który jest przepisem szczególnym w stosunku do art.47 § 2 k.c.) urządzenia o których mowa stają się częścią składową majątku TP S.A. z chwilą ich podłączenia w sposób trwały z zakładem, tym samym przejęcie własności następuje bez spełnienia przez zakład jakichkolwiek dodatkowych warunków np. w postaci zapłaty wynagrodzenia za te sieci. Ponadto zdaniem TP S.A. ze względu na niską opłacalność tego typu inwestycji na terenach wiejskich nie można mówić o tym, iż TP S.A. poprzez nieodpłatne przejęcie środka trwałego tj. sieci teletechnicznej uzyskała nieuzasadnione korzyści finansowe.

TP S.A. nie zgodziła się również z zarzutem nie równoprawnego traktowania indywidualnych kontrahentów-przyszłych abonentów i Gminy. Różne ich traktowanie wynika z tego, iż w odróżnieniu od osób indywidualnych, Gmina nie była przyszłym abonentem lecz tylko kontrahentem. Dzięki zaangażowaniu w tę inwestycję Gminy, nie tylko została przyspieszona realizacja tego zadania ale i zostało obniżone czasowe obciążenie ludności kosztami inwestycji. Ponadto zdaniem TP S.A. Gmina uczestnicząc w realizacji zadania inwestycyjnego, i wspomagając jego realizację środkami publicznymi zrealizowała zadanie jakie wynika z art.7 ust. 1 d ustawy z dnia 08.05.1990r. o samorządzie gminnym i tym samym zaspokoiła zbiorowe potrzeby wspólnoty. Sposobem realizacji tego zadania było zawarcie umowy z TP S.A.

Ponadto w ustosunkowaniu się do wszczęcia postępowania pełnomocnik TP S.A. szeroko starał się uzasadnić, iż działania TP S.A. powinny być usprawiedliwione ze względu na niezbędność działań do prowadzenia działalności gospodarczej, z powodów techniczno-organizacyjnych i ekonomicznych oraz braku istotnego ograniczenia konkurencji.

W ustosunkowaniu się do wszczęcia postępowania TP S.A. stanęła również na stanowisku, iż żaden organ administracji państwowej, a więc także i Urząd nie ma prawa do rozpatrzenia żądania Gminy w kwestii rozliczenia pomiędzy stronami. Kwestia rozliczeń pomiędzy stronami z tytułu przeprowadzonej inwestycji należy zdaniem TP S.A. do kategorii spraw cywilnych i nie należy do kompetencji Urzędu. Z tego też powodu nie może być przez Urząd uwzględnione żądanie wnioskodawcy zobowiązania pozwanego do podpisania porozumienia, w którym strony określą

wysokość roszczenia w kwocie (...)zł. oraz określa termin oraz sposób rozliczenia należnej kwoty.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, organ antymonopolowy uznał, iż poprzez zapisy w umowie z dnia 9 lutego 1996r. TP SA nadużyła pozycji dominującej na rynku i w decyzji Nr RKT-26/2000 z dnia 24 lipca 2000r. stwierdził stosowanie przez TP SA praktyk monopolistycznych polegających na:

-stosowaniu na podstawie wewnętrznych uregulowań w ramach spółki TP S.A. refundacji finansowych wyłącznie wobec kontrahentów nie będących gminami, przez co Telekomunikacja Polska S.A. dyskryminuje Gminę Bobrowniki w stosunku innych podmiotów,

-narzucaniu uciążliwych warunków umów pomiędzy Telekomunikacją Polską S.A. a Gminą Bobrowniki poprzez arbitralne ustalenie, iż wybudowana sieć telekomunikacyjna na obszarze Gminy przy współudziale środków finansowych pochodzących z budżetu gminy stanowić będzie w całości własność TP S.A. przez co TP S.A. uzyskuje z tego tytułu i uzyskiwać będzie nieuzasadnione korzyści finansowe.

W sentencji tej decyzji organ antymonopolowy określił, iż zaniechanie stosowania powyższych praktyk powinno nastąpić poprzez rozliczenie przez Telekomunikację Polską S.A. w Warszawie kwoty (...)zł. (słownie: ....) pochodzącej z budżetu Gminy i przeznaczonej na realizację zadania inwestycyjnego-telefonizacji Gminy Bobrowniki.

Ponadto w punkcie III tej decyzji, na podstawie art.14 ust.1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. nr 52 poz.547 ze zmian. Dz.U. z 2000r. Nr 31 poz.381), organ antymonopolowy nałożył na Telekomunikację Polską S.A. w Warszawie karę pieniężną w wysokości 300.000 PLN (słownie: trzysta tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

Od powyższej decyzji zostało w terminie wniesione przez TP S.A. za pośrednictwem Delegatury Urzędu w Katowicach odwołanie do Sądu Antymonopolowego. W złożonym odwołaniu, pełnomocnik TP S.A. nie zgodził się między innymi ze stanowiskiem Urzędu zawartym w decyzji nr RKT-26/2000 w kwestii interpretacji art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej i nadal uważa, iż w rozpatrywanej sprawie postępowanie nie powinno zostać wszczęte z racji przedawnienia. Zdaniem pełnomocnika TP S.A. za koniec stosowania praktyki należałoby uznać moment podpisania umowy dotyczącej realizacji inwestycji. W ocenie TP S.A. zarzucana praktyka rozpoczęła się już przed podpisaniem umowy, na etapie negocjacji warunków tej umowy a skończyła w dniu podpisania umowy. Tym samym pełnomocnik TP S.A. nie zgadza się ze sposobem liczenia biegu terminu przedawnienia zaprezentowanym w orzecznictwie antymonopolowym (tj. wyroki Sądu Antymonopolowego z dn.06.12.1995r. sygn. akt XVII Amr 43/95, z dn.20.12.1995r. sygn. akt XVII Amr 53/95). Zdaniem pełnomocnika TP S.A. interpretacja praktyki i w rezultacie interpretacja początku biegu przedawnienia jest nie dopuszczalna, gdyż skutkuje wypaczeniem instytucji przedawnienia. Zakładając bowiem, iż praktyka istnieje tak długo jak między stronami brak jest ekwiwalentności, przedawnienie w ogóle może nie rozpocząć swojego biegu.

Ze względu na to, iż w dniu 20 września 2000r. zostały wydane przez Sąd Antymonopolowy w Warszawie wyroki (sygn. akt XVII Ama 74/99 oraz sygn. akt XVII Ama 91/99) w sprawach o podobnym stanie faktycznym a mianowicie stosowania przez TP SA praktyk monopolistycznych z art.5 ust.1 pkt 3 i 6 ustawy, organ antymonopolowy postanowił ponownie rozpatrzyć sprawę.

Organ antymonopolowy ustalił i zważył co następuje:

Celem ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. nr 52, poz.547 ze zmian. Dz.U. z 2000r. nr 31, poz. 381 - zwanej dalej ustawą antymonopolową), jest zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk monopolistycznych przez przedsiębiorców posiadających pozycję co najmniej dominującą na rynku.

Zgodnie z art.2 pkt 7 ustawy antymonopolowej, przedsiębiorca posiada pozycję dominującą, w przypadku, gdy nie spotyka się z istotną konkurencją na rynku krajowym lub lokalnym. Domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Do ustalenia pozycji danego przedsiębiorcy na rynku konieczne jest określenie rynku relewantnego (właściwego) w danej sprawie.

Rynkiem produktowym w rozpatrywanej sprawie jest rynek świadczenia usług telekomunikacyjnych, natomiast rynkiem geograficznym rynek Gminy Bobrowniki. Na tak określonym rynku Telekomunikacja Polska S.A. nie spotykała się z konkurencją w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, wobec czego zgodnie z art.2 pkt.6 w/w ustawy, posiadała na tak określonym rynku w chwili podpisywania umowy z Gminą Bobrowniki pozycję monopolistyczną. Wobec czego w przypadku podejrzenia o stosowanie przez TP S.A. praktyk monopolistycznych, w terminie wynikającym z art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej, mogło zostać wszczęte przeciwko TP S.A. postępowanie antymonopolowe.

Art.21 ust.1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów stanowi, iż postępowanie administracyjne w wypadkach przewidzianych w w/w ustawie wszczyna się z urzędu lub na wniosek uprawnionego. Nie wszczyna się postępowania, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano stosowania praktyki monopolistycznej, upłynął rok.

Z treści złożonego odwołania wynika między innymi iż pełnomocnik TP S.A. nie zgadza się ze stanowiskiem organu antymonopolowego w kwestii interpretacji początku biegu terminu o jakim mowa w art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej.

Na w skutek złożonego odwołania a przede wszystkim w odniesieniu do zarzutu niewłaściwej interpretacji przez organ antymonopolowy początku biegu terminu o jakim mowa w art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej, organ postanowił ponownie rozpatrzeć sprawę.

Rozpatrując sprawę ponownie organ antymonopolowy uznał zasadność argumentów przytoczonych w odwołaniu przez pełnomocnika TP S.A. W szczególności Urząd zgadza się z tym, iż przyjęcie interpretacji, że w przypadku braku ekwiwalentności świadczeń tj. do czasu rozliczenia pomiędzy stronami spornej kwoty nie doszłoby do rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia. Wobec czego zdaniem organu antymonopolowego, jako datę od której rozpoczyna się bieg terminu przedawnienia należy przyjąć najpóźniej datę zawarcia umowy, w której doszło do narzucenia uciążliwego warunku umowy lub dokonano sprzedaży towarów w sposób uprzywilejowujący niektóre podmioty.

W rozpatrywanym przypadku umowa pomiędzy TP S.A. , a Gminą Bobrowniki została zawarta w dniu 9 lutego 1996r. Wobec czego zgodnie z art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej, wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia stosowania przez TP S.A. praktyki monopolistycznej polegającej na narzucaniu

uciążliwych warunków umów oraz sprzedaży usług w sposób powodujący uprzywilejowanie jednych podmiotów względem innych, mogło nastąpić, przed końcem następnego roku kalendarzowego licząc od daty zawarcia między stronami umowy, w wyniku której były zdaniem wnioskodawcy stosowane praktyki monopolistyczne. Dlatego też w rozpatrywanej sprawie wszczęcie postępowania antymonopolowego zgodnie z art.21 ust.1 w/w ustawy, mogło nastąpić najpóźniej do 31 grudnia 1997r. Jednakże wniosek Gminy Bobrowniki o wszczęcie postępowania przeciwko TP S.A. wpłynął do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 27 stycznia 2000r. tj. w okresie ponad dwóch lat od daty kiedy taki wniosek do Urzędu Gmina mogła złożyć. Wniosek dotyczący wszczęcia postępowania z dnia 27.01.2000r. został złożony w terminie dłuższym niż rok do daty zaprzestania stosowania praktyki monopolistycznej i dotyczył sprawy przedawnionej.

Z racji tego, iż wniosek Gminy Bobrowniki z dnia 26.01.2000r. został złożony po terminie wynikającym z art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej, postępowanie administracyjne dotyczyło sprawy przedawnionej, wobec czego w świetle art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej brak było podstaw prawnych do wszczęcia postępowania. Z tej racji postępowanie to było bezprzedmiotowe, gdyż nie istniał przedmiot postępowania.

Art.479²⁹ § 2 kpc przewiduje, iż jeśli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne, może nie przekazując akt sądowi-uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części. Korzystając z możliwości zmiany lub uchylenia decyzji, organ antymonopolowy po ponownym przeanalizowaniu akt zgromadzonych w trakcie postępowania, biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, uznał odwołanie TP S.A. za uzasadnione i postanowił uchylić w całości decyzję nr RKT-26/2000 z dnia 24 lipca 2000r.

Z racji tego, iż wniosek o wszczęcie postępowania dotyczył sprawy przedawnionej, postępowanie co wykazano powyżej było bezprzedmiotowe. Art.105 § 1 K.p.a przewiduje, iż w przypadku gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Wobec czego organ antymonopolowy uznał za konieczne umorzyć postępowanie.

Powyższe stanowisko organu antymonopolowego w kwestii interpretacji początku biegu terminu o jakim mowa w art.21 ust.1 ustawy antymonopolowej jest zbieżne z aktualnym orzecznictwem Sądu Antymonopolowego. W szczególności w wyrokach z dnia 20 września 2000r. (sygn.akt XVII Ama 74/99 i sygn. akt XVII Ama 91/99) wydanych w sprawach o podobnym stanie faktycznym Sad Antymonopolowy stwierdził iż, „...początek biegu terminu dla wszczęcia postępowania antymonopolowego rozpoczyna się najpóźniej w dacie zawarcia umowy, w której narzucony został uciążliwy warunek lub dokonano sprzedaży towarów (usług) w sposób uprzywilejowujący niektóre podmioty...”- sygn.akt.XVII Ama 74/99).

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Katowicach, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

DYREKTOR DELEGATURY

Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach

ALICJA KRAL